

У последње време код многих људи су почеле да се појављују необичне способности, лечење биополем, телепатија и телекинеза, видовитост... Све то улази у савремени живот и зато захтева промишљање, јасан и одлучан однос према тим појавама.

Је ли то добро или лоше? Како треба да поступи православни хришћанин, срећући се с таквим људима и може ли да прибегава њиховој помоћи? Покушаћемо да одговоримо на ова питања. Обратимо се најпре давнини - искуству светих духоносних отаца.

У књизи Дела апостолских, која приповеда о даљој јеванђељској проповеди апостола после Вазнесења Исуса Христа, читамо о некаквом Симону, који чараше и довођаше у чудо народ Самаријски, говорећи да је он нешто велико. Њега сви пажљиво слушаху, и мало и велико, говорећи: ово је велика сила Божија. А зато га слушаху пажљиво што их је много времена задивљавао (Д. ап. 8,9-п). Коментаришући овај текст, свети Јустин мученик пише да је Симон био чаробњак и својим врачањем привукао је к себи непросвећени народ, "који је видео у њему велику силу Божију". Каквим је чудесима Симон маг варао људе? Истим оним као и савремени екстрасенси - исцељивањем, телепатијом, телекинезом, видовитошћу, левитацијом. Осим тога, како сведочи свети Теофилакт, Симон је "кротио бесомучне", то јест, уз помоћ магијских средстава наговарао је "демона" да на извесно време остави на миру опседнутог, што је стварало илузију исцељења. Касније се, пак, опседнутост поново јављала (сведоци оваквог "чуда" били су недавно и многи теле-

визијски гледаоци који су у једној емисији програма "Пети точак" из 1990 године могли да посматрају "истеривање ђавола" од стране врача из опседнуте жене).

Симон маг је искрено веровао да и апостоли, попут њега, користе неку вештину. Али се срео с апостолом Филипом. Сила проповеди овог праведника и његова чудеса били су тако запањујући да су задивили не само народ него и самог Симона. Вера у Симона повукла се пред вером у Христа. Крстио се народ, крстио се и сам Симон. Маг је претрпео пораз пред лицем апостола који делује Духом Светим (попут египатских мага који су се у прошлости уз помоћ чаролија супротстављали Мојсију, али су били побеђени силом Божијом) (Изл. 7-8).

У Кијево-Печерском патерику читамо о монаху Никити, будућем свитељу и чудотворцу, којег је због гордости и умишљености, јер је прерано отишао у затворништво, преласио демон који му је дао дар прозорљивости и знања напамет целог Старог Завета. Тако да је он "са онима који су долазили код њега много говорио из Писма о користи за душу, почео је да пророкује и велика слава се раширила о њему... сви су се дивили испуњењу његових пророчанских речи". Када је пак молитвама светих Кијево-Печерских отаца демон био изагнан из њега, испоставило се да се он ничега више не сећа напамет, па је чак заборавио и да чита.

Може се навести мноштво сличних примера, али мислим да је и оно што је наведено сасвим довољно за закључак: демонске силе су у стању да дају и заиста дају неким људима екстрасензорне способности..

свештеник Родион Петроградски
- **ЉУДИ И ДЕМОНИ**

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

РОЂЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ - Мала Госпојина
Лк. 10, 38 - 42; 11, 27 - 28; зч. 54.
Флп. 2, 5 - 11, зач. 240.

Исидор Глава, архиепископ Солунски БЕСЕДА НА РОЂЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Цела благословена творевина Божија лежаше безгласна, мртва. Пошто је узрочник ове патње, како за себе тако и за преосталу творевину, било то велико саздање које се зове човек, требало је по превеликом милосрђу да приђе добром Богу. Шта се дешава? Каква се неизрецива чуда збивају? Бог одлучује да закорачи на земљу и тражи се човек који ће га примити да би се људски род ослободио ропства и да би се творевини поново дала лепота. Од многих и чувених мужева који су се повремено појављивали на земљи, као што је на пример творац многих великих чуда, Мојсије, или чувар, рекли бисмо, неба, Илија, и други познати и узвишени мужеве и пророци, нико није могао да пронађе решење проблема који смо напред навели.

Касније, након много времена, долази на овај свет једно уистину узвишено и животворно саздање, небеска роса, један сасуд који ће при-

мити Бога, прекрасна Дјева. Прекорно ослобађа се човек од патње и поново поприма своје првобитно достојанство и задобија царску власт и исмева ђавола, те оковима којима је раније био везан као роб, везује онога који га беше претходно ухватио. Цела творевина сада поново налази своје достојанство и говори о величанствености Творца. Зато што је пронашла састављача химни, мудрог проповедника свога знања, и сада се у целисти повинује пророчким речима и устаје да слави Господа. И да скрагим, рођење Вјечнодјеве и Богородице Марије појављује се као посредник препорода, пресаздања, улепшавања и обнове свега. Толиким благодатима је украшен живот Дјеве. Овај дан њеног рођенства толико је радосно и победоносно одјекнуо код свих! Толико много пројављује данашњи празник мистичног сазрцања.

Ко би, дакле, могао да схвати или пак речима да опише узвишеност ове Свецарице којом се цела творе-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

вина сјајно украси, или њену величанственост због које је могла да угости у себи чак и Бога и усаврши све оно блиставо и преславно што одликује њу и творевину?

У коликој мери човек уобличиће себе да би се уподобио Богу, толико могуће да од њега прима прикладне дарове и да јача своју везу са њим. Управо стога, будући да се Дјева

вања Богу. Ниједан од будућих људи, баш ниједан, неће се уздићи тако високо. Она је највиша гора на којој је благоизволео Бог да борави. Због тога ваљано мислим да би неко могао да је назове царицом, као што је Господа назвао извесни Авакум: Слава његова покри небеса и земља се напуни хвале његове (Ав 3, 3). Што је у људи високо, гадост

Знати своје грехове још не значи кајати се за њих. Туга због почињених злих дела, плач због грехова - ево шта је најважније у делима покајања. А ако нема суза? Шта онда да се ради?

Не треба очајавати! И у том случају се свеједно треба кајати, кајати, кајати, ма како да смо хладни и безосећајни, надајући се само у милост Божју. До хладноће и безосећајности обично долази када у срцу нема страха Божијег, због малOVERја или скривеног неверја.

Понекад човек на исповести крије да не верује у живот после телесне смрти или да сумња у његово постојање, и због тога га Господ кажњава хладноћом. Господ као да човеку у души говори: "Ти ниси хришћанин, ти си незнабожац. Постани свестан да немаш вере, покај се и тада ћу те утешити, опростићу ти грехове и послаћу ти радост."

Заиста, какви смо ми то хришћани ако не верујемо у бесмртност душе? Ако не верујемо да ћемо вечно славити Господа када нас удостоји такве милости? У том случају се губи сав смисао вере у Бога! А како много има таквих хришћана-незнабожаца. Јаој, нама! Провери себе, Д.! Да ниси можда и ти такав незнабожац?

схиигуман Сава

уподобила Богу у највећој мери, беше могуће да се, преко ње, Саздаатељ јави људима. Због тога је и чудесно сједињење с њом силно засијало и цела творевина је преко Богородице обукла њену свечану одежду.

О њој мислим да је и пророк Давид с дивљењем пророковао, говорећи: Јер ко је над облацима раван Господу? Ко ће се изедначити с Господом међу синовима Божијим (Пс 88, 7). Не постоји ниједна твар виша од Блажене и ниједна се није уздигла изнад неба због уподобља-

је пред Богом (Лк 16, 15), као што у Еванђељу свети Лука објави, колико ли, дакле треба сматрати узвишењем то што се налази изнад свих људи – а ја бих рекао и изнад свих анђела – и то што је низвела Бога на земљу? Због тога би говорио истину онај који би устврдио да се ово сазнање налази изнад свих других, осим изнад Бога. Пошто је, наравно, ово дошло с неба, с правом громогласно виче еванђелиста Јован Богослов, говорећи: Који долази с неба, над свима је (Јн 3, 31).

Будући да се раније земља нала-

зила у беди и била пуна немира и безумља, те као да је дрхтала од греха а сама није могла да пронађе лека који би исцелио патњу и очистио јој болест, и рекао бих још да ју је небо било напустило и да није пружало руке да понуди неки спасоносни лек болесници. Дакле, аки би ико окончачо ту пољуљаност и уклонио непријатан мирис патње, то бјеше Дјева, сјајна исцелитељка, која би с правом могла да се назове и небеском.

Чини ми се да се на ово односе Давидове речи: Земља се тресијаше, и небо се растапаше (Пс 67, 9). Мислим да је пророк требало да користи реч капи, да би назначио како се небо није отворило и није пустило незадрживу разорну навалу кише, као некада давно када је људима био потребан мали ковчег да би се спасило неколико семена живота, те

ло својим миомиром и људе.

Будући да нам је знано да се преко Богородице Бог постарао за нас, разумемо и оно што казује Писмо: С неба гледа Господ, види све синове људске, с престола, на коме седи, погледа на све који живе на земљи (Пс 32, 13-14). Неоспорно је да је Свечедна храм и престо Божији, баш као и да је о њој самој изречено: Господ је у светом двору свом, престо је Господњи на небесима (Пс 10, 4). Због свега овога ако неко назове Дјеву небом и плодом небеса, по мом мишљењу, неће бити далеко од истине.

Иако Дјевини преци потекоше од земље, носећи печат судбине Адамове, не треба се побојати и прећутати то да је блажена Богородица небо и да потиче с небеса. Чак и земља напаја биљке росом која долази с висине, с неба, да би родила и

Молим се, чедо моје, да се бориш. Не заборављај циљ, а то је спасење. Ћаво риче и гледа кога ће да прождере (в. 1. Петр. 5;8). Време није у нашим рукама, и наш живот виси на једном једином концу. Досегни меру свог раста. Докажи да си слушкиња Христова, а не ђаволска. Зар не знаш да ће немар донети хиљаду и једну помисао која ће штети да те зароби? Моли се са болом и сузама. Буди храбра, Христос те неће напустити. Приморај мало себе, и ђаво ће отићи. Благодат је спремна да ти помогне. Она очекује твоју одлуку и присиљавање.

Чедо моје, немар рађа безверје и тромост, која се затим претвара у рој рђавих и штетних помисли које своју жртву воде ка оскрнављењу. Устани, узми оружје, возљубљену молитвицу, огласи славу нашег Бога. Победи свог противника ђавола који тражи да те прождере. Присили се! Ја се посебно молим и јецам за тебе, да би те Пресвета Богородица укрепила у твојој борби.

старац Јефрем Аризонски

се након њиховог спасења појави нови немир на земљи, који беше безумље; но, да бисмо говорили с личном побожношћу, рећи ћемо да је небо, након што је оросило овај целебни и прекрасни леп цвет, односно Свебеспекорну, покропи-

произвела користан плод. Ко прави кип од злата, не производи сам злато, већ у изради нуди само вештину свога заната а не и материјал.

Превела Јасмина Ђекић